

El Museu Etnogràfic Casa Cristo ens ofereix l'oportunitat de revivre la manera de viure de l'andorrà humil de finals del segle XIX, principis del segle XX.

Construïda durant el segle XIX, va estar habitada fins el 1947. En aquest any les dues noies que quedaven a la casa (la Mercè i la Florentina) decidiren establir-se a França. Durant els estius venien a passar les vacances fins que al 1995 el Comú d'Encamp la comprà, tot decidint restaurar-la i obrir-la com a museu. Divida en planta baixa i tres plantes d'habitació ens ha restat intacta fins els nostres dies. La planta baixa, entrada a la casa, s'ha acondicionat com a magatzem de les eines del camp i el celler. Abans també hi havia una cort. Al primer pis hi han la cuina-menjador, dues habitacions i l'únic armari de la casa. A la segona planta hi ha la *sala de més amunt* (de treball i de festes) i una última habitació. Sota el llosat trobarem el cap de casa, amb els *mals endreços* de la mateixa.

Poble Encamp

Parròquia Encamp

AdreçaC/ dels Cavallers, 2

Tipus de bé: Casa

Estil Arquitectura popular

Datació S. XVIII - XIX

Secció a l'inventari general Segona, béns immobles inventariats

Classificació Altres

Data protecció 2011-04-20

Descripció Cal Cristo està situada al bell mig del l'antic nucli urbà de la Mosquera, al carrer dels Cavallers. La seva construcció va estar condicionada per la necessitat d'adaptació a l'espai disponible dins el nucli urbà: és una casa força estreta, estructurada en tres crugies i amb una planta rectangular. Ara bé,

com que el mur de la façana nord d'aquesta planta rectangular presenta dos canvis d'orientació, li dona una forma una mica irregular. Els murs estan fets de pedra, la major part de granit, unida amb morter de fang. Les parets són més primes a mesura que guanyen alçada, i a la part més baixa és on es van emprar blocs o fragments de bloc extrets de l'excavació del terreny. La coberta és de dos vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal. Està construïda amb una tisella de taulons de fusta recobert de lloses de pissarra i que es recolza en una sèrie de càmbios suportats pel llomar, dues ventreres i les dues sabateres dels extrems.

La façana principal de cal Cristo està orientada al nord com a conseqüència de la seva adequació a l'espai urbà disponible. Té arrebossada amb calç la planta baixa i una part del primer pis. La porta d'entrada s'obre a la crugia de la dreta, a la mateixa planta hi ha una finestra petita. Al primer pis hi ha dues finestres mitjanes (una tercera va ser tapiada), al segon dues i al sota coberta dues de petites.

La casa s'estructura en una planta baixa, on hi ha l'entrada i un petit celler (abans també hi havia una cort), el primer pis, on hi ha dos dormitoris, la cuina i el soler, que comparteixen un mateix espai, el segon pis, amb un tercer dormitori i una sala, i les golfes a la planta sota coberta. El Comú d'Encamp l'ha convertit en una casa museu i la seva visita permet conèixer com era l'interior d'una llar de l'Andorra d'abans.

Les seves característiques constructives i el fet que els seus primers ocupants apareguin citats en documentació del segle XVIII permeten datar-ne la construcció entre aquest segle i el principi del XIX. Constitueix un exemple del tipus de cases propietat de famílies humils que sorgeixen en aquesta època com a conseqüència de la bonança econòmica per la qual va passar Andorra al segle XVIII, determinada pel treball de les fargues i la bona conjuntura per a la pràctica del comerç amb França i Espanya. Aquesta situació es va acabar al final del segle XIX, i va ser en aquest context que la casa va canviar de propietat. A partir dels anys quaranta només va ser ocupada temporalment, fet que ha permès que arribés fins a nosaltres mantenint-ne tota la integritat.

Edicte d'inclusió de cal Cristo a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra.